

en Skat, der, om jeg saa maa sige, følte Forretningslivet paa Pulsen. Den blev indført ved Loven af 20. December 1915, hvori Afgiften fastsattes til 2 pro mille eller 40 Ø. ved Omsætning af hver 200 Kr. i offentlige Papirer. Afgiften blev for Tiden fra 1. September 1916 forhøjet til 4 pro mille eller 80 Ø. af hver 200 Kr. og for Tiden fra 1. Januar 1919 til 5 pro mille eller 1 Kr. af hver 200 Kr. Den har givet en betydelig Indtægt. Allerede det første Aar, vi havde den, fra Januar 1916 til 31. Marts 1917, gav den 14,7 Mill. Kr., i 1917—18 13,4 Mill. Kr. og i 1918—19 30,8 Mill. Kr., altsaa en mægtig Stigning. Derefter gaar det nedad, den har passeret Højden. I 1919—20 gav den 13,4 Mill. Kr., i 1920—21 3,6 Mill. Kr., og nu regner man vist med 1½ Mill. Kr. Afgiften foreslaas nu sat til 3 pro mille eller 60 Ø. for hver 200 Kr. Jeg skal ikke i Øjeblikket udtale mig om, hvorvidt det er det rigtige, man har ramt. Efter min Mening maa Hovedhensynet være, hvad der vil give Staten det største Udbytte. Naturligvis mener jeg ikke, at man skal søge at forhindre legitim Handel; man hvorvidt man skal blive staaende ved den foreslaaede Afgift eller gaa længere op, er et Hensigtsmæssighedsspørgsmaal.

Til denne Serie Skattelove hører endelig Lovforslaget om Stempelafgift paa Spillekort. Afgiften foreslaas sat til 1 Kr. pr. Spil, ligesom i Loven af 22. December 1920, medens den tidligere var 25 Øre. Der er vist intet at sige imod, at de, der vil spille Kort, skal give 1 Kr. for at faa et nyt Spil. Afgiften indbringer en 400 000 Kr. aarlig, der er derfor Grund til at forny den gældende Lov.

Jeg har hermed fremsat de Bemærkninger; jeg ønskede, og skal, naar Forhandlingerne er endt, tillade mig at foreslaa Lovforslagene henvist til et Udvalg. Jeg tror, de indeholder saadanne Principper, at vi kan have Haab om at enes om dem. Jeg har nu præciseret det Standpunkt, som mit Parti ønsker at irdtage overfor dem.

Wilmann: Lovforslaget om Beskatning til Staten af faste Ejendomme har til Hensigt at kombinere Ejendomsskylden med en Grundskyld. Socialdemokratiets Stilling hertil er paa Forhaand givet. Jeg har allerede tidligere, hvor Lovforslag af lignende Art har været fremme her i Tinget, haft Lejlighed til at henvisse til, at Gennemførelsen af en Grundskyld opfylder et Punkt i Socialdemokra-

tiets Program, og til, at allerede saa tidligt som i 1903, da den store Skattereform blev gennemført, udtalte vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg, sig flere Gange til Fordel for Gennemførelsen af en Grundskat i Stedet for den Ejendomsskyld, som den Gang blev vedtaget. Med Formandens Tilladelse skal jeg oplæse et Par Sætninger, som mit Partis Ordfører den Gang fremsatte herom. Han sagde, at naar man fritager Besætning og Inventar, men bevarer Bygningerne, fremkommer der en høj Grad af Ulighed og Uensartethed i den nye Skat. Hvorfor saa ikke gaa videre og gaa over til en ren Grundværdiskat? Det er netop Forholdet. Ved den Omlægning af de faste Skatter, der den Gang fandt Sted, væltede man i Virkeligheden Skatterne fra de større Ejendomme over paa de mindre og smaa, saa det var ikke nogen særlig demokratisk Skattereform. Jeg har allerede tidligere haft Lejlighed til at sige, at Kravet om Gennemførelsen af en Jordbeskatning har faaet Vind i Sejlene, og den Omstændighed, at dette Lovforslag nu fremsættes af Venstregeringen, er et Vidnesbyrd om, at den Agitation, der er ført for Grundskatten har vundet stor Tilslutning her i Landet. Ejendomsskyldens Gennemførelse i 1903 som Afløsning af Hartkornsskatterne til Staten og ogsaa til Kommunen har jo bidraget sit til at give denne Agitation Vind i Sejlene. Socialdemokratiets Stilling er altsaa givet til et Forslag, der indeholder dette Princip.

Dette Forslag har vakt forskellige Følelser omkring i Befolkningen. Af alle dem, der mener, at man ved Hjælp af en stor Grundværdiskat er i Stand til at gennemføre en social Omdannelse af Samfundet, er denne første Begyndelse naturligvis blevet modtaget med Begejstring. Der er andre, som ikke ser velvilligt paa denne Skatteordning. Vi har haft Lejlighed til at se det i Aviserne, hvor en Mand, der, saa vidt jeg ved, tidligere har haft meget radikale Anskuelser, i „Berlingske Tidende“ har søgt, saaledes forstaar jeg ham, at skræmme Medborgere, som er Grundbesiddere, fra disse Lovforslag, og jeg syntes ogsaa hos den ærede Ordfører for Venstre (Pinholt) at kunne spore, at der er en saadan Frygt til Stede her i Landet; jeg havde paa Fornemmelsen, at han sagde: Ja, ja, vi gaar jo nok lidt ud i Mosen, kære Børn, men vi sætter en Dæmning et eller andet Sted, hvor der ikke er for dybt, saa I ikke risikerer at drukne. Saaledes syntes jeg, det ærede Medlem Hr. Pinholts Udtalelser